

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1330/2021

21.12.2021. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Калинчевића, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Драгослава Оташевића, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Београду К 328/19 од 28.12.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 361/21 од 14.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 21.12.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Калинчевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 328/19 од 28.12.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 361/21 од 14.06.2021. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 328/19 од 28.12.2020. године, окривљени Александар Калинчевић, оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године и шест месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 29.04.2019. године до 23.12.2019. године. На основу члана 297. став 5. у вези члана 86. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од две године рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. Оштећени АА је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак. Окривљени је обавезан да

оштећеном на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 213.840,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Истом пресудом, окривљени је ослобођен дужности плаћања преосталих трошкова кривичног поступка, те је одлучено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 361/21 од 14.06.2021. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, првостепена пресуда је преиначена само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је другостепени суд окривљеног Александра Калинчевића, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од четири године и шест месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 29.04.2019. године до 23.12.2019. године, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Александра Калинчевића, адвокат Драгослав Оташевић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење или да исте преиначи у погледу одлуке о казни.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Указујући на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног Александра Калинчевића у захтеву за заштиту законитости истиче да је у конкретном случају оптужба прекорачена тиме што је у изреци пресуде измењена бланкетна норма у односу на ону која је означена у оптужном акту, због које измене одбрана није имала могућност да реагује у току доказног поступка у смислу доказивања супротног.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП, прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе, садржане у поднетој односно на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног, подразумева измену чињеничног описа дела који је дат у оптужном акту, додавањем нове радње извршења, односно веће криминалне активности окривљеног, на који начин се погоршава његов положај у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

У конкретном случају, по налажењу овога суда, чињенични опис дела дат у изреци првостепене пресуде остао је у границама чињеничног описа из оптужног акта, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, тако да објективни идентитет оптужбе и пресуде није повређен на штету окривљеног, јер је првостепени суд, радњу извршења дела, која је идентична и у изреци првостепене пресуде и у оптужном акту – „када је дошао до раскрснице ауто-пута Београд- ... и улице ..., која је регулисана исправним светлосним саобраћајним знацима – семафорима, није зауставио своје возило испред обележеног пешачког прелаза, када му је светлосним саобраћајним знаком забрањен пролаз – црвено светло, а када је пешацима био дозвољен пролаз – зелено светло, свестан да услед овакве вожње може наступити забрањена последица, те пристајући на исту, у наставку кретања предњом левом страна возила, ударио пешака ББ“, само подвео под одгаварајућу бланкетну норму која је прекршена – члан 99. став 1. ЗОБС-а на путевима (која се односи на обавезе возача према пешацима у ситуацији када је саобраћај на пешачком прелазу регулисан светлосним саобраћајним знаковима) и исту означио у чињеничном опису дела у изреци пресуде, уместо бланкетних норми наведених у диспозитиву оптужног акта – члан 136, члан 137. став 1. и члан 142. став 1. тачка 1) ЗОБС-а на путевима (којима се дефинишу семафори, њихов рад и значење светлосних саобраћајних знакова), дакле, у питању је измена само у погледу правне оцене дела и примене бланкетне норме, а не у погледу чињеничног описа радње извршења, на који начин није учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, на коју се захтевом браниоца окривљеног неосновано указује.

Надаље, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује и на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да се правноснажна пресуда заснива на незаконитим доказима и то на снимку сигурносне камере, на коме је забележен критични догађај, који доказ вештак саобраћајне струке није користио приликом израде налаза и мишљења, већ је исти ценио суд, иако не поседује стручно знање да на основу истог изводи чињеничне закључке, затим да вештак саобраћајне струке, супротно члану 120. ЗКП, није изнео просторно временску анализу предметне саобраћајне незгоде у складу са правилима струке и науке, без утврђења чињенице где се налазило возило окривљеног у тренутку када је оштећена започела своје кретање, притом користећи погрешан коефицијент успорења приликом обрачуна, што је имало за последицу погрешан закључак вештака у погледу могућности реакције окривљеног у конкретном случају, због чега је, према ставу одбране, било неопходно одредити допунско или ново вештачење, у коме би вештак узео у обзир видео снимак и отклонио недостатке из основног налаза. Бранилац окривљеног у захтеву даље истиче и то да је суд одбио доказни предлог одбране да се на главном претресу испита судски вештак др Драгана Јечменица, с обзиром на то да иста у свом налазу и мишљењу није искључила могућност да је способност управљања моторним возилом од стране окривљеног била компромитована неким изненадним узроком и да је следствено томе, неприхватљив закључак суда да је окривљени у конкретном случају поступао свесно, односно да је „пристао на наступање забрањене последице“.

Врховни касациони суд налази да бранилац окривљеног изнетим наводима захтева, иако се формално позива на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, полемиче са ставовима вештака саобраћајне струке и износи сопствену оцену тог и осталих доказа изведених током поступка, оспоравајући њихову оцену од стране суда, те указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости, против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 440. ЗКП, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног Александра Калинчевића у овом делу оценио као недозвољен.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић